

Vi och S. C.

C. S. Woodruff D. D.—S. R.

Våra förbindelser med S. C. (The Supreme Council) av vår orden hava vi hittills icke berört i T. R.-bladet. Ej heller talas mycket därom vare sig vid våra S. T.-möten eller inom avdelningarna. Det torde därför kunna vara av intresse, att vi ägna denna angelägenhet några uppsatser såsom bidrag till de historiska anteckningar, som vi begynt att då och då publicera.

Huru och under vilka förhållanden vår orden introducerades i Sverige ävensom dess historia under de första åren är, som vi tidigare framhållit, i stort sett höljt i dunkel. Man känner de yttre konturerna i stora drag, men om de närmare detaljerna, som vore av stort intresse att hava kunskap om, vet man ytterst litet. Alla handlingar från de första åren synas vara försvunna. Vår S. K. har visserligen av numera avlidne br E. B. Berglund, som på sin tid var S. K., erhållit en del samlingar, som torde giva några upplysningar från den första tiden, men fullständig klarläggning av förhållandena under begynnelse-åren lämna de icke. Men om en sak vittnar dock allt detta, den nämligen, att planmässighet, reda och verklig organisationsförmåga icke voro till finnandes hos dem, som började verksamheten. Att

de hade intresse och arbetsglädje samt offrade oändligt med tid och krafter därpå, det visa dock de akter, som bevarats.

Det synes knappast kunna utredas huruvida Emil O. Johansson, som i Gränna bildade den första avdelningen, ens ägde befogenhet därtill. Enligt vissa uppgifter skulle S. C. en gång hava förklarat sammanslutningarna i Sverige olagliga. Huru därmed förhåller sig kan givetvis utrönas genom studium av S. C:s förhandlingar. I min ägo har jag emellertid icke de utgivna årsböckerna före år 1897 och i boken för detta år angives verksamheten i Sverige såsom fullt erkänd.

Största uppmärksamheten ägnas Sverges S. T. vid mötet i Fredonia N. Y. 13, 15 aug. 1901, då en skrivelse från vårt S. T., undertecknad: Sundsvall och Kalmar i Aug. 1900 Carl Landström och O. J. Svensson föredrages och föranleder till beslut om vissa friheter för Sverges S. T. (Benämningen S. T. för Sverige, Norge och Danmark gives först år 1908).

Det kunde vara av intresse att närmare redogöra för skrivelsens innehåll, kommittébehandlingen och beslutet, men som det skulle upptaga allt för mycket utrymme, inskränker jag mig för denna gång blott till själva huvudpunkterna. I det sedermera under mötet fattade beslutet heter det bl. a.:

»1. Vi motsätta oss bestämt varje ändring i löftet som kan upphäva eller mildra kravet på helnykterhet.

2. Vi motsätta oss likaledes varje anspråk på ändring av ordens fundamentala principer i övrigt. De hava bestått utan ändring alltifrån ordens tillkomst och skola bestå till tidens slut.

Med dessa undantag äro vi villige att medge sådana ändringar för Sverige, vilka kunna vara till nytta för orden därstädes.»

Alla ändringar skulle underställas en kommitté av två amerikaner och en av dem utsedd svensk, som skulle tjänstgöra som överläggare.

Sedan Sverges S. T. erhöi den ganska vidsträckt befogenhet, som nyss berörda beslut innebär, har, som de gamla känna, en hel

del omgestaltningar ägt rum, dock har varken den vid supreme-mötet år 1901 utvalda kommittén gjort några anspråk på att få kännedom om de vidtagna ändringarna eller Sverges S. T. sänt sina akter för granskning i Amerika.

Sverige har hittills aldrig varit representerad i S. C., men då jag år 1908 för annat uppdrag någon tid vistades i U. S. A. uppsökte jag därvid br Woodruff och demonstrerade för honom vårt arbetssätt och därmed sammanhängande förhållanden. Br Woodruff gjorde inga invändningar mera än i en punkt, som han höll mycket styft på, men då det, som han vände sig emot, hade vunnit burkap inom orden i Sverige under tidigare år — antagligen inlagts redan vid stiftandet härstädes, så förklarade jag att åt den saken intet stode att göra.

Supreme-mötet hölls 1908 i Wickford R. I. under augusti månad. Som det icke var möjligt för mig — hur gärna jag än velat — att stanna i Amerika längre än till den 24 juni, måste jag, ehuru så nära, försaka nöjet att sammanträffa med »our american companions». I högste chefs rapport till 1908 års möte, heter det bl. a. efter det förslag avgivits att vårt S. T. skulle bära de tre nordiska ländernas namn:

»Broder Oskar Eklund, S. M. i Sverige, vistades i vårt land under juni och besökte därvid vår Supreme Recorder. Vid den konversation de hade med varandra kommo de i bästa förståelse beträffande arbetet i Sverige. Och vi tro att vi kunna vänta stor tillväxt inom sagda jurisdiktion i kommande dagar. Vi hava där goda och vår sak varmt hängivna män, verkligt lojala i sitt förhållande till vår ordens innersta syfte.»

År 1916 i dåvarande högste chefs, mr Will O. Trezise, rapport heter det bland annat ang. oss:

»Vi räcka vår hand över oceanen för att lyckönska eder. Det skulle glädja oss att få brev från eder ofta. Varje lagstiftning som ni vill för eder egen enskilda del tillämpa, skola vi garantera eder, så länge I strängt vidhållen våra fundamentala principer. Många käcka och präktiga skandinaver

ha vi här i landet, många sådana äro mina grannar och personliga vänner och alla kunna räknas bland dem som stå på rättens sida.»

*

Såsom illustration över denna lilla artikel, som naturligtvis ej uttömt ämnet, har jag tagit bilden av vår ordens högste sekreterare eller såsom hans amerikanska titel är Supreme Recorder. Jag har gjort det därför, dels att han är den enda av våra högste styresmän, som jag personligen sammanträffat med, dels att han genom att hava innehaft sin tjänstebefattning så lång tid slagit rekord inom vår orden och sålunda fäst uppmärksamheten på sig i högre grad än någon annan.

Br Woodruff är D. D., eller som vi säga teol. d:r och han är därtill pastor och sköter en församling. När jag besökte honom 1908 bodde han i Flemington N. J., en liten förtjusande trädgårdsstad med vackra villor och av träd kantade breda gator. (Nu bor han i Allendale N. J.).

Jag hade från Newyork skrivit till br W., att jag skulle komma och han bad både mig och min hustru vara välkomna. Vi bodde i hans förtjusande hem, om jag ej mins fel över en natt och br W. visade oss mycken artighet samt presentade mig ett par för mitt bibliotek värdefulla böcker. Hans hustru var för tillfället ej hemma. Hon var ute på en talareturné. Jag har många gånger tänkt på den lilla trevliga staden Flemington. Där skulle jag gärna ha velat slå ned mina bopålar — d. v. s., om den i själva verket vid närmare granskning skulle befinnas vara så trevlig, som den föreföll vid ett hastigt besök ett par soliga och vackra sommar dagar.

Br W. valdes 1884 till högste chef för vår orden och innehade denna befattning i två år. År 1888 mottog han val såsom S. R. och har sedan dess år efter år omvalts. Han har således innehaft samma befattning i 32 år i följd. Av förutvarande sekr. hade en tjänstgjort i 16 år, en 14.

Vi sända honom våra välönskningar och bedja honom å våra vägnar framföra sådana till The S. C., då denna i år samlas till möte.

E.

Tempelbyggande.

Ett tal av
Gustav Christenson.

Så långt tillbaka som mänsklig forskning når, spåra vi minnesmärken efter hemliga sammanslutningar mellan människorna, s. k. brödraskap. Därom vittnar kulturhistorien, därom bära ruinerna efter folkens byggnadskonst vittne. Långt inne i Incasfolkets gamla land i Amerika och i de turanska öknarna spåra vi tecken, som tala brödraskapets språk. Och i vår egen kulturs äldsta kvarlevor finna vi, om vi noggrant forskarefter, spår av samma ursprung. De egyptiska och assyrisk-kaldeiska byggnadsruinerna bära tysta men värtaliga vittnesbörd om våra fäders, på brödraskapets grund fötade förbund.

Det må i detta sammanhang vara likgiltigt, huruvida dessa erinringar om uråldriga brödraskap härstamma från ett och samma, tiderna igenom fortlevande enda förbund, eller om det har varit så, att det ena brödraskapet avlöst det andra. Alla erinringar om själva faktum peka emellertid här på, att samma anda härskat inom förbunden, att förbunden i stort sett haft samma föremål för sin verksamhet. Och denna gemensamma innebörd i raden av hemliga, andliga förbund har varit strävan att fostra förbundsbrodern till en i andligt och världsligt avseende god människa. Det torde även inom vissa tiders brödraskap ha funnits en del särskilda lärosatser, vissa speciella kunskaper, som gått i arv släktled efter släktled. Sådana lärosatser äro tron på själens odödlighet, på människans gradvisa höjande ur gruset ända till fullkomning. Och bland de särskilda kunskaperna, som meddelats inom brödraskapet, märkas vissa fysiska och psykiska lagar, vilkas tillämpning i det levande livet framkallade forntidens s. k. undervärk.

Huvudmomentet i dessa förbunds läror rörde sig om själens utdanning att varda ett med sitt ursprung, den evigt store världsskaparen, Mästaren för allt som universum äger liksom för universum självt.

Dessa läror lånade från början sina symboliska former från den grundläggande vetenskapen, arkitekturen. Man föreställde sig, att den evige Byggmästaren vid världarnes skapelse på sitt ritbräde

utkastat planen för universums byggnad. Och så förflyttade man denna idé över på brödraskapets arbete. Människans sedliga uppfostran, människosjälens utdanning, framställdes ursprungligen i form av en tempelbyggnad; man ville uppbygga själen så, att den blev en del av det eviga världsaltet, den oändliga tempelbyggnaden. Och man lärde, att från varje människa hjärta skall kraften utgå till att resa ett tempel, osynligt och ofattbart för alla, utom för dem, som bygga därpå, och för den evigt stora Byggmästaren. Det var i överensstämmelse med allegoriskt språk den världsliga byggnadskonstens termer användes vid omnämnandet av denna andliga tempelbyggnad.

Det är uppenbart, att tidsförhållandena, tidsandan i viss mening utövat inflytande på brödraskapen. De gamla egyptiska förbunden, de s. k. egyptiska mysterierna, utgjorde den tidens högst upplyste. Att upptagas i mysterierna var i vissa avseenden liktydigt med att avsäga sig yttervärlden. Vid den sista invigningen i dessa mysterier underkastades den sökande prov, inför vilka vår tids människor med fasa skulle rygga tillbaka. Och lyckades han icke gå igenom proven, måste han för alltid stanna inom tempelområdet — ofta en avsöndrad ort — såsom tjänare. Det var vid denna slutinvigning, som den sökande, liggande utsträckt på ett kors av sten, försänktes i magnetisk sömn, ur vilken han väcktes eller uppstod först på tredje dygnet vid den uppgående solens första strålar. Det var under denna sömn den invigningssökande hade att utstå sådana mödor, som äro skildrade i skaldernas beskrivningar av vägen genom dödsriket med alla dess rysligheter. Det var vid de grekiska mysterierna, arvtagare efter de egyptiska, som man i Eleusis hade de nattliga fästerna med helig sång och tempeldans, under vilken form de allvarligaste ting bildligt framställdes. Framför allt bilden av fröet, som om hösten lägges i jorden och om sommaren kommer åter som härligt vete — symbol för själens jordfästade men återuppståndelse. Det var i de medeltida riddareordnarna, man hade dessa krigiska prov på mod och ståndaktighet, på ridderligt sinne och redbar vand, varom tideböckerna tala.

Så växade under tiderna formen för brödraskapets arbetsmetoder. Men det grundläggande syftet var alltid detsamma.

Man ville lära »brodern» att den första förutsättningen för själens tillväxt var att bygga allt sitt görande och låtande på Sanningens fasta klippa. Det var Sanning, som talades ur det evigas mun genom den synliga skapelsen. Och ville man nå det eviga fadershuset, måste man lyssna till Fadrens röst i sitt inre och lära att fatta skapelsens språk.

Men i den stora universella tempelbyggnaden fann man ock Kärleken; den sammanhöll och uppehöll de olika stenarna och delarna, de olika pelarna och valven. Därför måste också den till detta tempel vandrande människan låta kärleksbudet bli en bjudande lag i sitt hjärta. — Likasom naturen, där den är oförfalskad — sådan den utgått ur skapelsen — är jungfruligt ren, så måste även den sanningssökande människan vara ren och obesmittad i sin håg. Hon måste beflita sig om Renhet i tankar, ord och handlingar, för så vitt hon med framgång skulle kunna uppföra sitt hjärtas tempelbyggnad. — Och såsom Världsmästaren fordom förklarar sig ingå ett trofast förbund med jordens barn och till ett synligt tecken på detta förbund satt regnbågen i himmelens sky, måste även brödraskapets medlemmar visa Trohet till sitt gudomliga ursprung, till sitt förbund, till sina bröder, till sina egna och sina bröders närmaste och till alla människor.

Det är uppenbart att dessa höga grundsatser skulle vara svåra att omsätta i levande liv. Endast med en fast, okuvlig Vilja skulle man, lärde ock fordom brödraskapet, kunna med hopp om framgång uppföra ett renhetens ovanskliga tempel.

De äro gångna, dessa forntida brödraskap. Men till oss, senare tiders barn, ha de lämnat sina läror och sitt bildspråk i arv. Det brödraskap, som här i afton firar sin högtidsdag, är i sin ordning en ärvtagare av dessa höga anledningar.

Men, frågar man, varför behöver vi tid sådana organisationer som dessa brödraskap eller ordnar? Är det ni lära — säger man — gott, så bör det läras öppet och för all

världen, av det goda får mänskligheten aldrig nog.

Må vara! Men lika säkert som det då varit i svunna tider, lika visst är det i våra dagar: oändligt mycket finnes, som den stora massan av människor icke är mäktig att upptaga, att göra sig till godo. En bland de störste av alla tiders Bröder sade en gång: »Detta säger jag folket; men för Eder, mina lärjungar, skall jag yppa Guds rikes hemligheter.» Det är nog fortfarande så, att det fordras en viss själsmognad för att fatta somliga ting både i fråga om det sinnliga och om det osinnliga. Och utan denna mognad kan kunskapen om dessa ting varda till skada i stället för till gagn. Det är denna tillväxt i det goda, som brödraskapen genom sin organisation alltid strävat att giva sina medlemmar, själva idén om och längtan efter att söka livets största hemlighet: det egna jaget eller såsom det ock formulerades av den grekiska visdomen i budet »Känn dig själv!»

Men endast i den mån vi låta vår högre vilja omskapa oss, bli vi skickade att tillägna oss brödraskapets sanningar, bli vi dugliga att efter den andliga arkitekturens höga regler uppföra den osynliga men dock så verkliga tempelbyggnaden. Allt jordiskt, allt mänskligt är skröpligt. Vi stå ännu så länge allt för mycket bundna av jordemakter. Därför blir vår andliga tempelbyggnad ju oftast alls icke den skönhetens boning, som vi syfta åt. Men blott med att hava velat det rätta och sanna hava vi lagt en grund till templet:

»Väl dem, som redligt det ädla velat,

Det rätta sökt och det milda tänkt!
Som älskat mycket, fast än de felat!

Dem varder mycket ock efterskänkt!»

Så har genom tiderna detta timrande på den eviga byggnaden fortgått från släkte efter släkte. Så skall i tider, som stundar, av trogna tempeltjänare till samma evighetsbyggnad fogas sten till sten, pelare till pelare. Varje klappande hjärta skall till sist varda insatt som en del av oskattbart värde i den eviga fridens oändliga tempel.

Men endast genom träget arbete, endast genom lidande och strider vann man inträde i de forntida

andliga templen. Endast genom sorg och klagan, genom rysligheterna i »skuggornas dal» går vägen till den ljusa, eviga Sanningens boning, till det tempel, som icke med händer uppfört är, men där Sanningens sol utan återvändo sänder sina strålar och är livets Liv.

Våra avdelningar.

1. R. T. VERDANDI, Sundsvall, lokal: I. O. G. T:s hus, Köpmannagatan 9, II.
April: 11 kl. 5 e. m. R. G., kl. 6 e. m. K. G., 24 kl. 7.30 I. G.

2. R. T. SVEA, Härnösand, lokal: Byggnadsföreningen Riddaren.
April: 7 kl. 8 klubbafton, 18 kl. 4 I. G.

Nya medlemmar:
Bokh. Martin Berg, Härnösand.
Livagent Joh. O. Karlsson, Härnösand.
Hemmansäg. E. O. Norberg, Ålandsbro.

3. R. T. S:T JOHANNES, Kalmar, lokal: egen, S:a Malmgatan 18.
April: 2 K. G., 17 I. G.

4. R. T. CONCORDIA, Stockholm, lokal: Mästersaguelsgatan 47, II.
April: 9 I. G., 21 K. G., 30 I. G.

Ny medlem:
Gust. Einar Andersson, L:a Margretelund, Kungsh:s villastad.

5. R. T. MOLAY, Ängelholm, lokal: Storgatan 6 A, III.
April: 9 kl. 6 e. m. I. G., 25 kl. 10 f. m. T. G.

6. R. T. JÄMTEBORG, Östersund, lokal: egen, Strändgatan 10.
April: 6 I. G., 20 kl. 7 P. R. G., 27 I. G.

Nya medlemmar:
Byggn. S. P. Östman, Vilhelmina.
Skräddaren P. A. Persson, Vilhelmina.
Hemmansäg. Olof Persson, Östersund.
Handl. Eskil Nordström, Östersund.
Folkk. A. Millgårdh, Fåker.
Hemmansäg. K. Ring, Fåker.

7. I. T. LJUNGAN, Svartvik: lokal: Värstaborg.
April: 18 kl. 11 f. m. I. G.

8. R. T. FELICIA, Göteborg, Coldin-ordens lokaler, Bellmansgatan.
April: 4 kl. 4 e. m. U. R. G.-högtid, 8 T. G., 17 T. G.

9. V. T. RIDDARBORGEN, Fränsta, lokal: I. O. G. T:s hus Komsta.
April: 11 kl. 3.30 I. G.

10. V. T. KNAPE, Uddevalla, lokal: egen, Kungsgatan 19.
April: 17 I. G., 24 T. G.

11. R. T. KNUD LAVARD, Köpenhamn, Sveavej 8.
April: 3 I. G., 11 (eventuellt) T. G., 17 I. G., 25 kl. 9.30 U. R. G.

12. V. T. VERITAS, Borås, lokal: Österlånggatan 1.
April: 1 I. G., 17 K. G.

Nya medlemmar:
Handl. Erik Andersson, Borås.
Tillskärare C. Hj. Rundqvist, Borås.
Typograf Ocsar W. Andersson, Borås.
Handl. Frans Björklund, Borås.

13. R. T. ANSGARIUS, Norrköping, lokal: Sveahallen, Ö. Kyrkog. 7.
April: 1 I. G., 15 U. R. G., 29 I. G.

14. R. T. ESAIAS TEGNER, Karlstad, lokal: Ö. Torggatan 16.
April: 11 I. G.

15. R. T. MANHEM, Gävle, lokal: Elin-kapellet, Hantverkaregatan 39.
April: 10 I. G., 24 K. G.

16. V. T. VALKYRIAN, Söderhamn, lokal: Templarnas hus, Rustkammar-backen.
April: 11 I. G.

17. V. T. GREGORIUS, Malmö, lokal: St. Trädgårdsgatan 22, III.
April: 8 I. G., 22 I. G.

18. V. T. SCANIA, Hålsingborg, lokal: i v. klubbmöten å Café Metropol, Karl Krooksgatan 10.
April: 18 kl. 10 f. m. T. G.

19. R. T. BRÖDERNA, Boden, lokal: I. O. G. T:s ordenshus.
April: 10 K. G., 24 I. G.

20. V. T. IDUN, Hudiksvall, lokal: Temperance.
April: 10 I. G.

21. V. T. EXCELSIOR, Kristianstad, lokal: Kardellsgatan 19.
April: 10 K., 11 I. G.

22. R. T. S:T HANS, Visby, lokal: egen, Trädgårdsgatan 7.
April: 12 gradmöte, 24 I. G.

23. R. T. THULE, Luleå, lokal: Odd Fellows ordenshus.
April: 5 P. R. G., 20 I. G.

24. V. T. S:T OMER, Landskrona, lokal: Järnväggsgatan 2.
April: 11 kl. 2 T. G., kl. 5 I. G.

25. R. T. MASTER OLOF, Örebro, lokal: Gamla gatan 16, III.
April: 10 I. G., 25 I. G.

Nya medlemmar:

Köpman Josef Ungerth, Kumla.
Lantbr. Johannes Karlsson, Örebro.
Direktör Nils Anderson, Örebro.
Bankkamrer A. R. Norry, Askersund.
Folkskoll. Josef Granqvist, Örebro.

26. I. T. FRATERNITAS, Sunne, lokal: Slottet.
April: 11 kl. 5.15 I. G.

27. V. T. VESTMANNIA, Västerås.
Lokal: I. O. G. T:s ordenshus.
April: 11 årsdag, 20 T. G., 27 I. G.

28. I. T. BALDER, Halmstad, lokal: N. G. T. O:s ordenshus.
April: 18 kl. 3 I. G. årsfest.

Ny medlem:

Snickarem. Gustav Kjerrgren, Halmstad.

29. I. T. PARCIFAL, Aarhus, Danmark.
April: 7, 14 och 28 I. G.
Nya medlemmar. Se: »Ur brev och rapp.»

30. I. T. UMEBORG, Umeå, lokal: I. O. G. T:s ordenslokal.
April: 3 och 17 I. G.

31. I. T. ARIEL, Falun, lokal: Johannes-kyrkan.
April: 12 och 24 I. G.

Nya medlemmar:

Ingenjör Em. Malmberg.
Ingenjör J. R. Eriksson.
Skräddare C. A. Heijdenberg.
Lokförare A. G. Lindström.
Banmästare Erik E. Hammarin.

Tålamod.

Få egenskaper finnas, som äro så nödvändiga för lycka och framgång i livet som tålamod. Men det ser ut, som om det just i våra dagar vore mera ont om tålamod hos människorna än eljest. Förr i tiden kunde hantverkaren under träget arbete hålla på åratals för att få alstret färdigt. Men det blev ock i många fall ett konstverk. Därom bära våra kulturhistoriska samlingar tydligt vittne. Eller flydda dagars köpman. Huru tålmodigt arbetade han icke. Först efter flera generationers strävan den under ihärdigt arbete hade så småningom den solida förmögenhet och ansedda ställning vuxit fram, som nu utgör köpmannakårens prydnad å många orter.

Nu för tiden däremot, då maskiner i flesta fall trätt i handens ställe, skall allt tillverkas med svindlande fart. Hur det blir med den konstnärliga formen, med varans kvalitet, bekymrar fabrikan-ten föga. Han är mest angelägen om att få så mycket som möjligt färdigt på så kort tid som möjligt. Och affärsmannen har sannerligen inte tid att genom långvarigt arbete samla sig ett kapital. Nej, fort skall det gå! Och så uppkomma vår tids sorgbarn — gulascherna och jobbarna.

Tålamodet saknas. Tiden är fylld av jäktandets ande, av idel oro. Och det inte blott på det materiella området, utan även inom andens rike kan tidens oro tydligt märkas. Tålamodet saknas även där. Hur mången finns det väl, som anser sig kunna ägna en stund dagligen åt allvarliga begrundanden? Jag vill visst inte, att vi skola sträva tillbaka till medeltidens världsföraktande kontemplativa munkliv eller till österns dådlösa försjunkande i drömmar. Men inte skulle det skada, om vi kunde ägna någon liten stund dagligen åt det allvarliga begrundandet.

Det förefaller mig, som om vår tids människor vore mer eller mindre moderna Ahasverer eller flygande Holländare, som ständigt jäktas, aldrig unna sig ro eller vila, aldrig kunna finna ro och vila. Från ett arbete till ett annat, från ett möte till ett annat, från ett nöje till ett annat. Så från morgon till kvällen, dag efter dag, år efter år. Vi driva ständigt omkring på livets stora hav. Aldrig finna vår tids människor någon Fågel Fenix ö, varest de kunna

kasta ankare och vila ut i ro en liten stund.

Nog skulle vi finna den, om vi blott ägde tålamod! Nog skulle vi kunna kasta ankaret och låta levnadsskeppet vila en timme!

Men —
»Det har så brått, så brått, så brått,
fast det har intet mål.»

Hur gott skulle det inte vara, om någon då och då ville tillropa oss: tålamod

— »glöm en stund hur tungt du känner ödets hand!
Sov, kvalda själ, sov sött och lugnt vid fågel Fenix strand!»

Vi skulle då kunna samla oss litet mer, och vi skulle få ögonen mer öppna för, att livet har andra värden än blott de materiella. Vi skulle då kanske ej så ofta mötas av svaret: »jag har ej tid», när vi uppmana en vän att deltaga i de ideella föreningarnas strävanden. Ty dessa gå ytterst ut på att mana sina medlemmar till inre samling, till tålamod, till eftertanke.

C. Christenson.

S. T.-möte i år.

Ju mer jag tänker på saken, desto klarare framstår för mig nödvändigheten av att S. T.-möte hållas i år. Jag har visserligen tidigare uttalat mig för uppskov till 1921, men vissa omständigheter göra, att jag vid närmare prövning av saken ändrat uppfattning.

Det synes mig nämligen absolut nödvändigt, att S. T:s definitiva beslut beträffande såväl tidningsfrågan som »utpostförslaget», snarast möjligt inhämtas. Det går icke an att låta därmed anstå under ännu ett år. Den omständigheten, att utgivandet av T. R.-bladet icke har enhälligt accepterats av våra avdelningar, är även ett skäl för att S. T.-möte ordnas i år. Det har invänts mot S. T. M. R., att det av Örebromötet blott erhöi i uppdrag att utreda tidningsfrågan, icke att lösa den. Häremot må sägas, att utgivandet av T. R.-bladet icke bör betraktas annorlunda än som ett experiment — ett led i utredningen. Genom att i verkligheten visa, huru en sådan publikation tar sig ut, är det slutliga bedömandet lättare. Att börja utgivandet av ett litet

blad innebär ingen skyldighet att fortsätta därmed. Man kan utan några förvecklingar vid nästa årsskifte upphöra därmed eller vidtaga omläggning, allt efter behag.

I fråga om utposttiden ligger kravet på S. T.-beslut ännu klarare, och här skulle ett experiment icke vara tillrådligt, ty har man en gång börjat med detta system, så lär det nog ej vara så lätt att upphöra därmed, även om S. T. skulle sätta sig däremot. Före varje åtgärd, även om den blott gällde ett experiment, bör därför, enligt min uppfattning, S. T. givas tillfälle att bedöma och besluta i saken. Att uppskjuta detta ärendes avgörande är ej lämpligt. Förslaget föreligger färdigt och anspråken på någon sorts erkänd sammanslutning bland t. r. bröder å ort, där avdelning ej finnes, framträda allt starkare.

Till detta komma även vissa ekonomiska frågor. Dyrtiden med pänningvärdets fall nödvändiggör omläggning av avgifter i rätt stor utsträckning. Våra arbetsregler, i vilka förekomma rätt så många stadganden, vari fixa avgifter äro stipulerade, måste hållas a jour med förhållandena.

Vår orden är f. n. mycket livskraftig. Även denna omständighet är ett skäl för S. T.-möte.

Jag har velat giva offentlighet åt denna min uppfattning, som jag framlägger för S. T. M. R. på det att ett eventuellt beslut av densamma om S. T.-möte i år icke må komma allt för överraskande.

S. M.

Vad säga M.?

Framställning har gjorts därom, att under rubriken Våra avdelningar skulle vid varje T. utsättas adress till vederbörande M. Vi anse oss icke böra tillmötesgå denna önskan, för så vida icke resp. M. själva tillåta det. Det kan ju ock tänkas att de önska, med hänsyn till det myckna arbete de redan hava, att annan tjänstemans adress utsättes. Klart är att den, vilkens adress är angiven, får extra korrespondensarbete.

Emellertid vore det nog nyttigt att en korrespondensadress angives. Resp. T. ha ju ibland åtskilligt att förhandla med varandra beträffande överflyttningsbrev, ansökningar och dylikt och enskilda medlemmar — isynnerhet då de äro på resa — skulle nog ha nytta av att veta till vilken de kunde

vända sig för erhållande av upplysningar.

Emellertid bör varje M. själv få avgöra hur han vill ha det ordnat i detta stycke. I den mån vi få meddelande därom och uppgift på adress, skola vi låta den inflyta.

Red.

Meddelande från S. T. M. R.

Årsrapporter och skatt skola enligt gällande bestämmelser vara före den 1 mars insända till S. Skm. De t-r, som ej ännu insänt sina rapporter, uppmanas att snarast insända dem. Enligt inkomna rapporter fanns den 31 dec. 1919 följande medlemsantal inom:

R. T. Molay	40	(37)
R. T. Jämtborg	278	(255)
V. T. Knape	110	(103)
R. T. Manhem	143	(134)
V. T. Valkyrian	90	(80)
V. T. Gregorius	75	(65)
R. T. S:t Hans	65	(55)
R. T. Thule	137	(129)
R. T. Verdandi	196	(180)
R. T. Svea	134	(113)
R. T. Concordia	160	(160)
R. T. Felicia	173	(166)
V. I. Riddarborgen	110	(100)
R. T. Ansgarius	113	(96)
R. T. Esaias Tegnér	85	(71)
R. T. Mäster Olof	120	(105)
I. T. Fraternitas	38	(34)
V. T. Västmanna	109	(92)
I. T. Balder	56	(49)

Siffrorna inom parentes ange medlemsantalet den 1 jan. 1919.

S. K.

Val av S. T.-ombud.

FRAN S. M.

Samtliga T. uppmanas att nu under vårsäsongen välja ombud till S. T., då det är antagligt, att S. T. varder sammankallat till Kalmar under instundande sommar. I nästa n:r komma närmare underrättelser härom.

S. M.

Ur brev och rapporter.

R. T. ESAIAS TEGNER

i Karlstad har under det gångna året invigt 11 nya bröder samt erhållit 4 på överflyttningsbrev. Vid årsskiftet var medlemsantalet 85. En br har under året avlidit, och ingen överförs till passiva eller suspenderats.

Inkomsterna under året voro kronor 3,717:45; utgifterna kr. 3,643:81.

I understödsfonden fanns kr. 3,529:49, i andra fonder kr. 2,688:86 samt i en fristående sjuk- och begravningsfond kr. 1,180:—. Fastigheten representerar ett värde av 31,000 kr.

I. T. PARCIVAL, Aarhus.

Dette stiftedes d. 23 Juni 1918 af Br:ne P. Bjarne og A. Rosenberg med följande 18 Br: Lærer P. Bjarne, Fuldmægtig Mich. Jensen, Malermester Carl Sørensen, Handelsrejsende J. Houmann, Forretningsfører A. Thyssen, Købmand J. Andreassen, Kontorchef K. Jensen, Telegrafkontrollør N. O. Hansen, Murer-

mester Fritz Madsen, Glassliber Aage Jacobsen, Bogtrykker V. Simonsen, Fabrikant A. Jørgensen, Skræddermester J. Jensen, Skorup, Orgelbygger E. Nielson, Saddelmagemester A. Sølveten, Overportør S. P. Godsk, Snedker M. P. Larsen og Sadelmagemester O. Hingsberg. Foranledningen var, at Br Bjarne, der hidtil havde boet i København og været Medlem af R. T. Knud Lavard, var flyttet til Aarhus og der var kommet i Forbindelse med Br Mich. Jensen. Ved dennes Hjælp lykkedes det først at danne en T. R.-klub og et halv Aar derefter faa stiftet et I. T. Siden Stiftelsen er der optaget 7 nye Br, nemlig: Togbetjent P. Kaarebøl, Snedker P. Hörder, Inspektør P. A. Hillertz, Jernbanekontrollør S. Lauritsen, Kæmner J. Larsen, Snedkermester E. Möller og Klaverhandler N. O. Möller.

Vort T. er gaaet udmærket fremad i indre Udvikling og Forstaaelse, men desværre lider det en Del under utilfredsstillende Lokaleforhold; men under den nuværende Bolignød har det hidtil været aldeles umuligt at faa ændret dette, skönt man har arbejdet ihærdigt derpaa. Templets Raad er f. T.: M., P. Bjarne, V. M., Mich. Jensen, S., J. Andreassen, Bogf., A. Thyssen, Sk. M., J. Houmann, U. M., K. Jensen, C. M., N. O. Hansen.

V. T. KNAPE

i Uddevalla förade den 18 sistlidne okt. under livlig tillslutning sin femtonde årsfest. Till densamma hade inbjudning utgått till samtliga medlemmar och angränsande T. och hade av dessa senare hörsammats utav R. T. Felicia, vars M. R. hade infunnit sig en corps jämte ett tiotal bröder, samt utav V. T. Veritas av tre bröder med dess M., broder Svensson i spetsen. Därjämte hade en broder från Gävle på grund av genomresa blivit i tillfälle hedra oss med sin närvaro.

Festligheterna började kl. 6 e. m. och inleddes med tvenne rec. i I.-graden. Efter mötets avslutande samlades bröderna ånyo, nu med damer, i ordenssalen, där de välkomnades av M. br Karl Rasmusson, som i ett kortare anförande tolkade dagens betydelse och redogjorde för de viktigare tilldragelserna under senast tilläandagångna femårsperioden. Tal, omväxlande med sång utav våra utmärkte sångarbröder Andersson och Svanberg, höllos sedermera av U. S. M. br Gottfrid Nordblom, R. M. br Grahn, C. M. i Felicia, br Karl Bergström, v. M. i Knape, br C. R. Högström m. fl. Till sist framträdde V. T. Veritas deputation, därvid br Svensson uttalade sitt och sitt T:s välgångsönskin, samt framlämnade som minnesgård en å pergament textad lyckönsningsadress.

Efter avslutandet av mötet i ordenssalen tågade de församlade till T:s gilleslokaler, en trappa ned, där supé aväts under den mest animerade stämning, trots det knappa utrymmet för en så pass stor samling. Vid supén växledes ytterligare tal, bland annat av vår norske broder O. A. Eide, som med vanlig rutin framförde sina känslor och framtidstankar beträffande orden. Det hela präglades av den broderliga stämning och samhörighetskänsla, som bör och skall vara rådande vid T. R:s fester.

Efterföljande söndag den 19 oktober disponerades ordenslokalerna av R. T. Felicia, som då meddelade 6 av Knapes bröder P. R. G., varefter det hela vid

6-tiden på e. m. avslutades med intagandet av en enklare middag.

Som slutomdöme kan med fog sägas, att V. T. Knapes femtonårsfest var angenäm och minnesvärd för dess deltagare. Till de oss gästade bröderna och främst till R. T. Felicias M. R., beder V. T. Knappe härmed få framföra sitt varma broderliga tack!

R. T. VERDANDI

i Sundsvall firade den 8 febr. ordens högtidsdag med ett angenämt och lärorikt samkväm, i vilket bröderna med damer talrikt deltog. Sedan samling skett i goodtemplarnas stora ordenssal, där kaffe intogs, tågade deltagarna upp i templets egen rymliga lokal, där den av S. M. avfattade nya ritualen för dylika tillfällen genomgicks under högtidlig stämning. Därefter lämnades ordet till undertecknad, som fått förtroendet att hålla högtidstalet; i detsamma framhölls att vi böra oavslätt spana efter det sanna ljuset, låta oss ledas därav och hjälpa våra medmänniskor att finna detsamma. Br Sten Söderberg föredrog Rydbergs jubileumskantat och br Göran Olsson-Föllenger medverkade med violinmusik, ackompanjerad av fröken Maria Boström. Dessutom förekom solo- och körsång. Samvaron slöts först ett gott stycke fram på nattsidan, sedan supé intagits.

T. räknar f. n. 196 aktiva medl., varav 46 U. R., 5 A. R., 13 P. R., 26 T. G., 38 R. G., 41 K. G. och 27 I. G. Under året inv. äro 20, 2 ha med döden avgått. Under angivna tid ha meddelats 50 V.- och 37 R.-grader. Inkomsterna ha uppgått till kr. 9,243:72. I sjukhjälp har utbetalts 633 kr. samt i understöds- och begravningshjälp 765 kr. Kapitalbehållningen har ökat från kr. 20,300:35 till kr. 24,703:42, varav i förvaltningsfonden kr. 400:27, i understödsfonden kr. 21,965:— och byggnadsfonden kr. 2,338:15.

Intresset bland brr är livligt och t. synes ha en ljus framtid.

V. T. VERITAS

i Borås firade den 28 febr. sin femtonårsfest under livlig anslutning. Såsom representant för S. T. och S. M. infann sig U. S. M. br Gottfr. Nordblom, som blev högtidligen mottagen. Han skriver om festen bl. a.: Den var besökt av cirka 200 personer. Intet T. inom vår orden äger en så stor och förträfflig sängkör och dito orkester som Veritas. Och det bästa av allt: deras medlemmar deltaga flitigt i ordensarbetet. Vilken hög prägel och stämning sätta icke dessa bröder på mötena!

Nu på festen presterade de flera ståtliga saker. Gemensamt utfördes Josephsons »Islossning» på ett synnerligt förtjänstfullt sätt.

Festen var allt igenom angenäm, som Veritas-festerna alltid äro, och jag bevarar i ljust minne de stunder jag tillbragte med mina Veritas-bröder.

Veritas har sålt sin fastighet och köpt ny, där det skall byggas. Jag tog del av deras ritningsförslag — det finnes flera. I alla fall var mötessalen dock ej större tilltagen än 8x14 m:tr utan möjlighet till utvidgning. Detta synes mig väl knappt. Den borde vara åtminstone 9x16.

Byggandet får emellertid i dessa dyrtider anstå, då T. är tillförsäkrad rätt att mot gammal hyra få bo kvar i sina nu disponerade lokaler.

M. skriver bl. a.: Såsom ett märkligt faktum kan jag ej underlåta nämna, att

vid vårt sammanträde den 6 dennes anmälles 5 nya medlemmar, som alla varit absolutister från födelsen: 1 son till en T. R., 2 medl. av I. O. G. T. och 2 som förut ej tillhört något samfund.

Vi köpte härom dagen ett piano för vår lokal (2,050 kr.).

Intresset här är stort och levande. Vi umgås med byggnadsplaner och torde snart komma att underställa ritningarna till vårt nya hus S. M:s prövning.

I. T. FRATERNITAS

har, under det gångna året ökat sitt medlemsantal med 4 och räknar nu 38 medlemmar. 9 sammanträden ha hållits. Behållningen vid årets slut var kr. 3,853:85, därav 1,003:65 i understödsfonden. I behållningen äro inventarier till ett belopp av kr. 2,433:39 medräknade.

R. T. CONCORDIA

i Stockholm hade vid årsskiftet 160 medlemmar. Under 1919 intogs 11 nya. Inkomsterna under året voro kr. 6,002:30 och utgifterna kr. 5,356:36. Behållningen kr. 12,182:11 fördelade sig på följande fonder: Förvaltningen kr. 2,576:68, understödsf. kr. 7,530:36 och byggnadsfonden kr. 2,075:07. Detta till komplettering av uppgifterna i förra numret.

R. T. S:T HANS.

i Visby. M. skriver bl. a.:

Vi ha beslutat omlägga sammanträdena till 2:ra måndagen och sista lördagen i varje månad, i st. f. 2:ra och 4:de måndagen i månaden för att våra bröder på landet skola bli i tillfälle att vara närvarande oftare än förut. Den 28 febr., då vi började lördagsmötena, hade vi tillställt en liten festlighet i T. på samma gång som invigning av en ny medlem ägde rum. Nästan alla bröder på landsbygden voro då närvarande och uttalade sin belåtenhet med arrangemanget, som därför framdeles kommer att praktiseras. Vid tillfället voro icke mindre än 50 br. av T. 67 aktiva medlemmar närvarande. Är icke detta storartat? Vid tillfället medverkade våra sångare och pastor Nihleen, numera kyrkoherde i Lärbo med ett utmärkt föredrag. Före I. G. meddelades K. G. till icke mindre än 9 bröder.

R. T. SVEA

i Härnösand firade söndagen den 1 sistlidne februari Ordens högtidsdag med anslutning av c:a 75 bröder med damer. Anslutningen skulle sannolikt ha blivit ännu större, om ej ogynnsamt väder inträffat. En våldsam snöstorm rasade, hindrande många att fara in till staden. Bröderna från Sollefteå fingo tillbringa större delen av dagen på tåget. Tåget fastnade i en snödriva i närheten av Sprängvikens station, belägen omkring tre mil från Härnösand. Där erhöles de den mindre angenäma underrättelsen, att tåget ej kunde taga sig längre den dagen, och som den broder, vilken skulle hålla högtidstalet, befann sig bland de insnöade och ej per flygmaskin hunde hämtas, måste talet för dagen, med ledning av Föreningsbandet, hållas av br Nyholm. Festen blev dock angenäm tack vare brr Lundin, Nordlander, Nyholm och Axelsson, vilken senare utförde solosång, ackompanjerad å orgel av änkefru Lind.

Sedan en god supé aväts, frambar kåpman G. Wik damernas tack, varefter

festen, sedan åtskilliga leven utbringats, avslutades med avsjungandet av »Vårt land».

Under aftonen anlände telegram från U. S. M:s artikel i februarinumret om nämnda förlagsbolaget. Rådet och byggnadsföreningens styrelse tecknade omedelbart 6,500 kr., och vi beräkna att få delbart 40,000 kr. Detta tecknat tillsammans 40,000 kr. Detta blir en god hjälp åt byggnadsföreningen.

R. T. FELICIA

i Göteborg har nu startat det i br U. S. M:s artikel i februarinumret om nämnda förlagsbolaget. Rådet och byggnadsföreningens styrelse tecknade omedelbart 6,500 kr., och vi beräkna att få delbart 40,000 kr. Detta tecknat tillsammans 40,000 kr. Detta blir en god hjälp åt byggnadsföreningen.

T. R.-bladets expedition

handhaves av S. Sk., som även är bladets utgivare. Under hans adress kassor Karl Nyström, Stockholm 16, insändes annonser och prenumerantuppgifter.

Vid annonsbeställning uppgiv alltid antal gånger för beställd annons.

Inom varje T. bör en korrespondent till bladet utses.

Flodfärden.

Jorden har otaliga floder som befaras av otaliga människor, men det finns en flod, som alla måste segla på, var och en på sin lilla farkost.

Den floden är lång och krokig, på vissa ställen bred och på andra smal. Somligstades flyter den lugnt och stilla, annorstädes forsar den fram med våldsam fart mellan synliga och osynliga grund.

Att befara den floden och lyckas är ingen lätt sak. Därtill kräves både målmedvetenhet, insikter och själsstyrka.

Men alla tycka att den seglatsen är lätt, ja det lättaste av allt! Se, farkosten flyter ju av sig själv, den följer med strömmen, och floden strömmar emot målet.

Man har väl ögon att se med, så att man inte stöter allt för farligt samman med de medseglande, man har ju roder att styra med, när så behövs, och man har kraft i armen att ro undan, när farorna ställa sig i vägen!

Ja den seglatsen är en lek. Inga havsstormar kunna tränga in och kasta farkosten över ände! Och floden flyter genom trakter med de mest omväxlande scenerier, sådana som smeka och tjusa ögat och sinnet. Än är det de stora vidderna med böljande sädesfält, än de höga branta bärgen, än den

tunga, dystra skogen, än den leende dalen med färgrika blommor och fagra trädgårdar, än är det städer, varifrån glänsande gyllene kupoler och spiror blänka i solskenet.

Och över är det himlavalvet med solen och månen och de oräkneliga stjärnorna, som tindra under nattens timmar.

Det är mycket som lockar och fångslar. Lätt kan man glömma styret, årorna och seglet, ifall man, inför allt det underbara man ser, glömmar bort, att man beror av en bräcklig farkost, som flyter på vattnet. Från skogen komma smekande näktergalens silvertoner — ja om kvällen även ugglans hemiska varningsskri. Uppe från höjderna höras lockande sirénsången: »Kom hit upp, och jag skall visa dig all världens härlighet!» Vid passerandet av städerna ljuder härlig musik, och de upplysta fönstren under natten tyda på, att glädjen firar gästbud. Kom, kom! är det bud, som de otaliga ljusen sända seglaren emot. Lägg din farkost vid stranden och njut vila och vederkvickelse!

Men även andra scenerier framträda. Det är floden själv, som ger material till dem. Se där stöta två farkoster samman, en av dem kantrar och seglaren i den synes ej mer. Där, alldeles utanför den vackra dalen, brusar och forsar floden. Stora stenblock synas stänga vägen och det gäller att begagna all sin synskärpa och armstyrka för att klara sig emellan dem. Men den vackra dalen lockar, man vill se och njuta i det längsta. För sent börjar man spana efter den rätta fåran. Se hur den ena efter den andra av farkosterna stöta emot stenblocken och krossas, eller fastna på undervattensgrunden, där de snurra runt några ögonblick och därpå kastas omkull.

Strax nedanför den vackra staden är ett pass, som slukar många offer. Virvlar draga mot djupet, vassa stenar lura under ytan, och, värre än detta, floden delar sig i två armar, den ena flyter lugnare, den andra häftigare. Vilken bör väljas? Den ena är möjlig att passera, den andra omöjlig, ty dess lopp övergår till ett betydande fall, som ingen levande kan passera. Där gå alla under, som välja att befara den flodarmen.

Det gäller att till det yttersta utnyttja sitt förstånd för att bedöma vilken väg, som är den framkomliga, därest man ej vill låta

det bero på en slump, om färden skall lyckas eller misslyckas.

Skall man taga den flodarmen, som flyter lugnt och stilla — den ser så trygg och säker ut — eller är det just den, som övergår i det ödesdigra språnget på tusende fot?

Skall man taga den flodarmen, som forsar och brusar, som är fylld av samma faror, som den man med framgång lyckats undgå hittills. Kanske de forsande vågorna äro det farliga vattenfallets förbud?

Ja det är svårt att välja, men lycklig den, som väljer rätt!

*

De voro tre ynglingar, vackra, kvicka och begåvade med lysande framtidsförhoppningar. Goda vänner voro de, alltid tillsammans: i lek, i sport och i skolan.

Jag såg dem paddlande i små kanoter, som blott kunde bära en person var. Deras kanoter voro varandra lika som tre bär, och de tre ynglingarna tycktes med lika stor skicklighet föra sina farkoster.

Från utsiktsbärgen satt jag under många år och beundrade dem, och det var vid åsynen av deras mången gång vågsamt djärva färder ut i skummande böljor mellan snabbgående ångare och segelkutterar, som jag ofta tänkte vad jag här ovan nedskrivit.

Tiden har gått. Det är länge sedan de tre ynglingarnas djärva kanotfärder väckte min uppmärksamhet. Hur lyckades deras fortsatta kanotfärd? Även denna utmärktes av djärvhet. De följde strömmen. Om några skulle kunna klara sig, borde det väl vara dessa, men ack, de voro för säkra, för djärva. En av dem paddlade in i den flodarmen, som säkert för till fallet och undergången, en lockades av den stora stadens glädfäster, så att han glömde aktsamheten. Han törnade mot Rättvisans stora grund, och i ett av de husen, där fönstren äro små och därifrån ljus ej lysa långt in på natten får han nu begrunda hur klokt det hade varit, att ögon och sinne ägnats åt färden och dess mödor mera än åt självisk ävlan och njutningens mjuka ro. Och den tredje! Jag mötte honom här om dagen. Jag stack en slant i hans hand och lät en suck undslippa mig. Alla tre förolyckade! Dessa tre förhoppningsfulla, rikt begåvade, djärva och ståtliga ynglingar, alla tre förolyckade. Varför?

Emedan de icke aktgivit på sin

farkost, ej skött dess roder, ej ägnat färden på livets flod den omsorg, som kräves, om den skall lyckas.

E.

S. T. mötet.

Vi T. R. her i Danmark vilde blive meget kede af, at Stortempelmødet skal afholdes midt i Juni, da det saa er umuligt, særligt for Lærere, at komme med. I Juli Maaned kan det heller ikke ske, da næsten alle Afholdsorganisationer har deres Aarsmøder i denne Maaned; men derimod vilde Tiden omkring 1 August sikkert passe alle bedst, hvorfor jeg vil henstille, at dette Tidpunkt maa blive valget.*

P. Bjarne.

* Efterhaanden som Ordenen bliver sterkere og sterkere i Danmark bliver det ogsaa af stedse større Betydning, at vore Afdelinger her komme til at deltage i S. T.'s Arbejde.

T. R.-Bladets redaktion

består f. n. av S. M. och S. K. Brev och meddelanden till redaktionen ävensom förteckning över nya medlemmar och ändrade mötestider insändes till S. M.

Likaledes textbidrag, som mottagas med tacksamhet.

Idealet.

Ur en insänd artikel till en av våra större Stockholms-tidningar läses bl. a. följande beaktansvärda ord:

Kloka pedagoger ha i alla tider begagnat sig av den benägenhet för hjälte dyrkan, den känsla för idealet som tycks vara nedlagd i människonaturen. De ha alltid sökt uppfostra det unga släktet genom att visa det lysande förebilder. Idealet har emellertid växlat med tidsåldrarna, bytt gestalt med utvecklingen. Hjälten, som allmänast dyrkats, har varit ett kännetecken på tidsandan, ett kriterium på kulturens halt.

Men som urtypen för det högsta ideal, alltid erkänt i teorien, sällan imiterat i praktiken, merendels ansett omöjligt att förverkliga, har dock sedan urminnes tider stått den fullkomliga människan, gudsmänniskan. Inte en apokryfisk varelse som förnuftet ryggat tillbaka inför, utan en människa som av egen inre kraft nått en sådan utveckling att hon tycks oss gudomlig. Och ju mer den krigiska hjälten, erövrartypen, forna tiders ideal, mister sin gloria, desto mer börja människor i sina tankar nalkas hans motsats, beskriven i orden: »Den som är störst bland eder, han vare allas tjänare».

LUNDELL & ZETTERBERG,

13 Ragvaldsgatan 13,

STOCKHOLM 4.

Utländska träslag och fanér.
Möbelfabrikationsmateriel, Verktyg m.m.

TELEFONER:

Försäljning & orderupptagning: Riks 2333 Allm. 3185
Kontoret: » 3745 » 3151
Filialet: » 20759 » 4126

Nykterhets-Automaten S:ta KLARA,

Mästersamuelsgatan 71, Stockholm.

Stor och fin matsal, väl uppvärmd, väl
lagad husmanskost till moderat pris.

Kasper Höglund,
ledare i företaget.

Albert Brosché, VÄSTERÅS.

Manufaktur-, Trika- & Korta varor

.... en gros.

Telefoner: Kontoret 989.

Lagret 989, ankn.

Bostad 897.

Telegramadress: Brosché.

.... Begär offert!

Största möbellager

norr om Stockholm.

Sorterat lager av

MATTOR och GARDINER.

Egna möbelverkstäder.

G. A. ENGERFELDT, Sundsvall.

TELEF. 98, 703.

Svea-Saft

är en uppfriskande och välsmakande läskedryck,

är bäst till soppor, säser och krämer,

är framställd av bäska ingredienser och raffine-
rat socker,

är okänslig för såväl värme som köld och jäser
icke,

är resultatet av många års strävande att åstad-
komma det bästa möjliga.

Finnes hos varje specierihandlare samt i parti
hos tillverkare:

AKTIEBOLAGET

ANDERSSON & NORDIN,

SUNDSVALL. Rikstel. 67 o. 267.

Ombud i Östersund: P. Åslund. Rt. 451.

Efterfråga

Perssons Blandning

hos Eder handlande.

A.-B. Joh. Perssons Kafferosteri,

Rikstel. 814, 2400. SUNDSVALL. Rikstel. 814, 2400.

CENTRALVARUHUSET

92-94 Drottninggatan 92-94

STOCKHOLM.

Det populäraste varu-
hus i det här landet.

Främja min affärsverksamhet!

Då du skall köpa eller beställa kläder
gå då till

ENOCH ENBERGH

Firma Enbergh & Gauffin

KUNGSGATAN 64, STOCKHOLM.

Vi räkna många T.-R.-bröder till våra äldsta kun-
der och vi ämnar många nya.

OSKAR BLOMQVIST'S BOKTRYCKERI

ALLM. TEL. 19333.

RIKS NORRM. 14.

MÄSTERSAMUELSGATAN 61, STOCKHOLM.

Vill Ni köpa Edra varor verkligt billigt?

Gå då till

A.-B. Norra Sveriges Partilager, ÖSTERSUND.

• Manufakturavdelning • Husgerådsavdelning • Bazaravdelning •

Våra affärsprinciper äro: Bestämda priser. Intet prutsystem. Ingen kredit,
och på grund därav låga priser.

Order till landsorten expedieras omgående.

Ständigt på lager finnas

ARMKNAPPAR, BRÖSTKNAPPAR, KRÄSNÅLAR med T.-R.-emblem.

T.-R.-märken. Ensamtilverkare av T.-R.-ringar.

GÖTEBORGS NYA JUVELERAREAFFÄR

WILH. LUNDRERG

KORSGATAN 8. GÖTEBORG.

T.-R.-Bröder!

Vid besök i Härnösand glöm ej att
göra Edra inköp i

J. NORBERGS

Skrädderi-, Beklädnads- och

Herrekiperingsaffär,

11 KÖPMANGATAN 11.

ELEKTRISKA INSTALLATIONER OCH MATERIEL

Billigast hos

"ALLMÄNNA SVENSKA". Filialer: Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping,
Sundsvall, Östersund, Umeå och Jönköping.

Ring upp ASEA då Ni har några beställningar!

Förenade Målaremästarnes Aktiebolag J. F. Harström, GÖTEBORG,

rekommenderar sig för utförande av allt slags arbete inom målareyrket.

Beställningar och kostnadsförslag utföras skyndsamt efter anmälan å

Kontoret Storgatan 51.

— Telefon 2704. —

Verkstäder: Storgatan 51 och 32.

C. W. GRAHN.

Telefoner: Kontoret 2704. — Bostaden 2729.

Hos St. Sk. M.

rekvireras av därtill berättigade:

Klockedjemärken — prisen ha åter
mäst höjas —

av silver

5 kr.

av guld, tunna,

14 »

av guld, dubbeltjocka,

23 »

U.-R.-ring

60 »

S. k. kristidsdek. tages tillbaka och er-
sätts i mån av tillgång med äkta. Gott-
görelse för de förra sättes till 50 % av
vad som erlagts för dem. Det torde
vara rimligt, att förlusten å dessa delas
mellan S. T. och de resp. T.

Karl Nyström, S. Sk.,
Stockholm 16.

J. O. ROSÉN MÅLARE.

Götgatan 22. Repslagaregatan 13.

Sthlmstel. 13130.

Rekommenderar sig till utförande av vad
som till yrket hör.

Noggrant arbetet • Billiga priser!

Hos alla tempelridare rekommenderas

C. HUGO SJÖBLOMS

RAKSALONG

(f. d. P. M. NILSONS)

ÖSTERSUND

TELEF. 47.